

myndighed, eller jernbanestyrelse, reduceres. I disse tilfælde betales anlæg, drift og vedligeholdelse af vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbanestyrelse.«

24. § 90 affattes således:

»§ 90. Når der efter reglerne i kapitel 2 er truffet beslutning om nedlæggelse af en offentlig vej, og vejen ikke opretholdes som offentlig under en anden vejbestyrelse, skal vejbestyrelsen træffe beslutning om, hvorvidt vejen skal opretholdes som privat adgangsvej for en enkelt ejendom, som privat fællesvej for flere ejendomme eller udgå som færdselsareal.

Stk. 2. Vejen skal opretholdes helt eller delvis som vej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom.

Stk. 3. Såfremt vejen opretholdes som privat vej for en enkelt ejendom, kan vejbestyrelsen tilpligte ejeren af denne at overtage vejarealet. § 91, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Såfremt vejen fremtidig skal være privat fællesvej, skal vejbestyrelsen træffe bestemmelse om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som færdselsareal, og om, hvem der fremtidig skal være ejer af vejarealet. Bestemmelser om vejret og adkomst til vejen skal tinglyses ved vejbestyrelsens foranstaltning.

Stk. 5. Vejbestyrelsens beslutninger efter stk. 1–4 skal kundgøres i de stedlige blade efter vejbestyrelsens bestemmelse. Ejere og brugere af ejendomme, der må skønnes at blive berørt af beslutningen, skal samtidig underrettes om denne. Kundgørelsen m.v. skal indeholde oplysning om bestemmelserne i stk. 2 og 6 samt § 91.

Stk. 6. Agtes vejen eller dele af denne ikke opretholdt som privat, skal der gives en frist på mindst 8 uger til over for vejbestyrelsen at fremsætte krav om, at vejen bør opretholdes i medfør af stk. 2. Afviser vejbestyrelsen krav herom, kan afgørelsen kræves indbragt for de i §§ 57–58 nævnte taksationsmyndigheder inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 7. Beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat, kan ikke begrunde erstatningskrav over for vejbestyrelsen.«

25. I § 93, stk. 3, ændres »3 måneder« til: »8 uger«.

26. I § 97 ændres »almene veje« til: »almene stier«, og som 2. punktum indsættes: »Vejbestyrelsen kan bestemme, at en privat fællesvej skal have status som offentlig sti, men i øvrigt bibeholdes som privat fællesvej.«

27. I § 99 indsættes som 2. punktum: »Løber en offentlig sti over en privat fællesvej, afholder vejbestyrelsen en forholdsmæssig andel af udgifterne til vejens istandsættelse og vedligeholdelse.«

28. § 115, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 2

I lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975, som ændret ved § 2 i lov nr. 197 af 3. maj 1978 og § 5 i lov nr. 304 af 8. juni 1978 foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der uden at være offentlige, jfr. § 1, tjener som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, hvorpå vejen er beliggende, når ejendommene er i særlig eje.

Stk. 2. Ved vejret forstås i denne lov den ret, som den til enhver tid værende ejer af en fast ejendom har over en privat fællesvej, der tjener som færdselsareal for ejendommen. Ved en vejberettiget forstås i denne lov en ejer af en ejendom som nævnt i 1. pkt.«

2. § 7, stk. 2, affattes således: »Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klageadgang efter stk. 1.«

3. I § 13, stk. 4, ændres »§§ 15–20« til: »§ 14, stk. 5, og §§ 15–20.«